

Cliber eiqđe de bona fortuna:

Nobis autem utiqz est his dicē qm de felicitate fino
est de bono fortuna. Putat enim nullā felice vita
ea q bona fortuna est; aut no sine bona fortuna?
Et recte forte. Sine em exhortib⁹ bonis q fortuna ē
dñi; no dīngat felix esse. **C**ontra iāndū iāq; de
bona fortuna, et sp̄latis bñ fortunat⁹ q̄ est. et q̄b⁹
et circa qd: **A**nona qđe iāq; sup hoc utiqz q̄b⁹ venies
et q̄sideras dubitabut. neqz em utiqz dicit q̄b⁹ fortuna
qd est natura. Natura em sp q̄ est causa. huius at
in plurib⁹ aut silit sp facta est; fortuna aut m̄q.
Si mordat; et ut ardit; sp qd fortuna in talib⁹:
Propt̄ utiqz intellectu quēda aut reūn recta.
Etiam no m̄q est ordinatio; et qd sp silit; fortu-
na aut no. Propt̄ qd et ubi plurim⁹ inq; et ratio:
ibi minima fortuna. Obi aut plurima fortuna:
ibi minima intellectu. **D**icit forte qđe bona fortu-
na est; ut cura quēda dei: aut hoc no utiqz videbit
Deū aut dignificans dñi existente talud; ut dignis
distribuat et bona et mala. Fortuna aut et q a/
fortuna ut vere velut utiqz q̄sigit fuit; Si aut deo
tale attribut⁹ prauu ipm iudicat faciemq; l no iustit⁹:
et hoc no quemēs est deo. **C**red tu extra qđe esse
est in nichil aliud: fortuna utiqz q̄b⁹ ordiabit. Itaqz
manifest⁹ q̄ hoy utiqz aliqd erit. Intellect⁹ qđe utiqz
et ratio et scientia qd ext̄amēt qd videt ee: atqz
m̄ cura et bñvolentia q̄a deo videbit utiqz esse bo-
na fortuna: eo q̄ prauu euemiat. Deū em prauoz

(nō visile): curā habe: **P**e...
stat: **E**git: et quemētissimā **H**ic ostendit q̄ nā nō ē bō se
bona fortuna est natura + p̄t̄q̄ seu art: nō ē bō fortuna.
Est aut bona fortuna et fortuna in his q̄ nō in
nob̄ existit: nō aut q̄ ip̄d̄ dñm sumq̄ et potentes o-
pari: **P**ropt̄ quod iustū s̄d̄ q̄ iustū nullq̄ dicet
bū fortunatō n̄z forte: n̄z
totalit̄ eorū q̄ s̄d̄ vñrem nullit̄. **H**ic infert p̄mā p̄cula
et h̄c et nō h̄c. **I**z id **H**ic dicit alia p̄t̄uta dī-
et in talib⁹ cōuenientissime fītōis fortune. q̄ est. q̄ fortuna
bona fortuna dicensq; nob̄ est qd̄ sine rōe: et qd̄ nō exis-
te em bū fortunatō dīc: **H**ic p̄t̄ mā
et totalit̄ cui talia bonorū **H**ic ostendit m̄ q̄ bō p̄ncipalit̄
existit: q̄ nō dñs ip̄e est: nō est bona fortuna. **E**t p̄mo
Ded tñ neq; hic vñq; nō est in illis q̄ nō acq̄uit̄ a
p̄ncipalit̄ bona fortuna dī- nob̄: **G**ō nō est bona fortuna
tēt̄. **E**st aut et m̄l̄plicat̄ q̄ fugit̄ malo-
bū fortunatō dīc. **E**ccl̄ au... **H**ic dicit q̄ ē nā:
pt̄ cogitationē sua accideit **m̄** **H**ic dicit q̄ ē rōe:
aliquod bonū op̄a: **I**n fortunatō: ib̄ est h̄c p̄t̄ rōe:
amis. **E**st igit̄ bō fortuna **m̄** **H**ic q̄ morit̄
in eo q̄ aliquod bonū existit nō sunt dāe cuiusq; vñ deg mo-
pt̄ rōe: et in eo q̄ ē malit̄ uel nāz tota et alia nāz. **E**t
nō sumē rōbile. **D**maḡ q̄ p̄e est centū bonū sp̄ad
et que mēng bona fortuna bonū mouet sequestrat.

vhq vndebeat ee in eo qd est qd motione diuina et impetu
boni sume. qd et secundum sequitur boni adipiscere: qmuis neferat
videt euafortunatum ee, in eo causa assignare:

aut qd est mala id sume. ¶ **P.** Rota q fortuna est duplex:
acme euafortunatum. ¶ **E**st
igit bona fortuna, sive roe
natura. Unfortunatum est
en sive roe his ipetu ad
bona, et huc adipiscere. h.
aut est nature. In aia em
mi est natale quo ipetu se
minur sine roe ad que vng q fortuna p se est qd
habe vim. ¶ **E**t si qd
intregit sive hanc qd hor
placet tibi opai: nescio qd
sic in placet dile patiens
huc qd a deo accipitur. Etem
a deo verti sive roe ipetu
huc ad opai aliquid. **C**ho
na aut fortuna no habet
quement et pro nomine ap
pellare: Dz causa frequet
aut aliena a no: causa
est et qd ea: aliud est. **E**t sine ipetu adipiscere bo
causa dicta. puta aut malum no sumendi: aut itaq no
existimare bonum ampe bonum sume. Est igit tal fortuna
bona fortuna/ seres ab illa. **E**t videt huc ex re
euentu fieri: et secundum acme bona fortuna. Itaq et si talis

P. Rota q fortuna est duplex/
Queda est p se et genata felici
itate: et tal fortuna reduntur
ad beatitudinem diuinam. et est qd
gratia. Alio d fortuna p acme:
qf ex euentu rei: et no gratiarum:
Chi separat fortuna p se ab
illa q est p acme. et d ab illa.
¶ **A**cme er no gratiarum: p ad fortuna
ab illo q est ca:
¶ **H**ic ostendit alia. i.e. diam
q fortuna qd gratiarum est cu ipetu:
alio aut no. **H**ic si ab illo qd
sicut aliquid roe assigre eligi
alio d illas vias. qd elas epam.
ad bonum. ab illo aliquid ipetu hoc
est fortuna pacis et gratiarum mon
¶ **S**i vno cu ipetu ita q cor nob
durat q melius sit sequentia illa:

aut qd fortuna diuina et gratia:

Rota fortuna

est bona fortuna. sed ad felicitatem talis utiq; eit bona fortuna. Qm; igit; est felicitas nō sū extioib; bonis; h; aut sūt ex bona fortuna sūt satis dīc: cognita vñq; eit felicitati: De bona qd; igit; fortuna: dicta s;.

Quoniam at nō solū pñl; a. pgn; nō sūt qd; est bona fortuna facit eupragia et huma: qm; nō sūt qd; est bona fortuna: vñtē: h; dīc: etia bñfortuna b.; r. pñdeha:.

natos bñ opñi tñj fortuna. id ē bona opñatione: bñfacie eupragia et eadē. id. indeq; qd; est eadē pñdeha: Et sūt qd; in cibis rebus mñs et sc̄e. Cofidandum est utq; est artib; mñs sp̄ occurrit aliq; nā h; dīc: bñfortunat: h; qd; pñ no sūt expñmedata et mñ aut dñfortunata au nō: et nime pñfuit. et in talib; sepe gñr quo se habet de lñb;. Qd; mit ipetis pñ roq; ad bonū: et de em sūt qd; bñfortunat: sūt abq; ē ars: est fortuna: videmq; Inspectes em ex f. Hic ergit opñz aliq; qd; dñstere dñgut mltia in qd; bat: qd; nō est dīc. et f. in pñ: na fortuna dñia. H; aut et in trutatis nā dñfuit fortunatos qd; ars est multomagz et ex nō fortunatis: fortuna mñr putat in militi: Hic inuit tale roem gr̄: et in gubernatura: Utq; f. est a nā: l; a prudētia: l; a bñno: ab aliquo hñtu isti sūt aut tñtia dñma: h; neutz pñ dñc: nō: eo qd; pñ qd; qd; sūt o. h; dñc erit qd; nō a prudētia patiu: sūt coz: qd; bone for est bona fortuna: h; pñ: tñne. Hñc quida em. Quis sapientia erra sic pulat ut natura qd; qd; vñm pñ ee insipies omnia aliud: exstab. Nā aut qd; qd; qd; pñ sibi amoe male erra qd; exstab. Nā aut qd; qd; qd; est sapientia: nō qd; erra qd; sapientia: et qd; qd; qd; ene. sī pñcias sūt geometri dñt: qd; modū hñ qd; glau: et nō nauia. Et engo ex nau-

ci hi aut magis ondor: eo fragio accidit sibi male. Sig^o
q; tale sedm esse oportet tale misipietas h; q; hmoi; si bñ
oportet et habet; sic et bñ fortunati: scit q; fortuna no
fortunati et infortunati.

Vi autem quidem emi non prius. **I**nserit ex his tribus rationibus q;
debet dirigit manifestum. **F**ortuna est anima: seu ratio:
em sine roe prudentia: h; m. **H**ic obnict q; pietate:
habet roem. **P**ropter hoc sic operatur. **D**ebet dñe bñ fortunatus: s; bñ
hi autem non habebut artiq; naturam: **R**atio pietatis videtur:
aut p; q; dirigit artiq; arb; **P**ropter Quia enim alia rationes ordinantur
em manifestum ipsi est. **A**mplius fortuna de natura: et alia q; non e
em manifestum ipsi est. **C**ontra alia negleguntur: et
entes non q; circa alia. **H**oc fortuna. Et utrumque ea. Et si ad
q; em manifestum iugementum: **L**icit enim bonorum l; malorum:
velut Hippocrates geometrizes. **H**ic insinuat operes aliquos
ad rectum q; fortuna nullorum est. **S**ed p; est nomine fortuna a roe
insipientes eant: et multa auxiliis: **R**atio ut alia dicitur:
magis peditit ab his q; **F**acit hinc ostendit q; fortuna est causa
in bisantio quaque de tanta
lentorum p; scilicet. **V**nde dixi. **S**ed q; q; cudo ad foris ad certiori
ad spectaculum et sic de aliis p; p;:
rur. **H**ic q; et in aliis fortuna p; arce magna boni p; rurorum:
te agit insipientes: circa **R**ota hic q; aliquatenus hinc
nauditoria aut em magis ab infinito et determinata. **E**t aliis
industriis bñ fortunatus. **T**estis e melior. **D**icitur aliis p;
Hic quāmodō in taxillo **S**alvai. apudiret effectus fortunatus
q; casu hinc quādū nichil: aliis saluari. apudiret effectus fortunatus
aut rur aut eo q; natura. **H**ic p; fieri ab infinito causis in p;
bñ fortunatus: aut eo q; a. **H**ic p; fieri q; non e effectus

met ut aiunt a deo. et in fortuna orca detinatur. sed est
tristis aliquid sit diriges. ut si in l' expiatoria: quod autem sicut sit
puta nauis male regibilis utique quo fortunata ageretur
melius frequenter nauigat. si sic sequitur: opio somnari: quod dubitabat
ad id seipsumus quod hz gub-^{et} o d'is male agere ageretur ignoratio
natoe bonum. si sic quod bene minus est cognoscitio: et efor-
fortunatus deumonie habet tamen ex fato.
Hz iugemens deum aut daimone diligere
tale: si non optimum et prudenterimum. In iugis vero
aut naturae aut intellectu aut cura quadam dirigitur aut
non sit: ut utique erat bisfortunatus. **C**aut vero na-
que causa aut eiusdem est super se vel aut eius quod est in pli-
bus: fortuna aut contraria. Hic deus igitur quod per roem ad-
plicatur fortune videtur esse: Qui autem fortuna bisfor-
tunatus non utique talis esse causa super eisdem videbitur: aut ut
in pluribus. **A**d huc si quod oportet accidere sicut quod glau-
ci non accidet: non fortuna causa: si natura: Non
igit enim bisfortunatus: si velut natura. Quae hoc utique
est dicendum: quod quod dicens fortunatos: non fortuna sit:
Contra igitur sit bisfortunatus fortunatus enim quod causa
fortuna bona bonorum: si autem sit ratione: aut est fortuna
bonorum: aut est quod si non ait: si natura est et causa esse:
est igit bonorum et aliquibus causa: aut malorum. **N**on autem
deus segregandus et nichil a fortuna dicendum fieri: si non
aliqua fieri ente causa: **M**inimo videtur fortuna esse causa causa.
Propterea quod est diffinientes fortuna ponunt causa super roem
habere roem tamen ente quadam natura. **H**oc quod igitur aliud
problema utique est. **C**um autem videamus quod semel

bisfortunate agentes. **p** qd no et itaq. si p idem dirige
vnu et itaq; eiode em eade causa. Non igitur est fortunatus?
f idem euenit ab infinitis et defigatis est qd qd
bonu: aut analu: **N**on aut no est ipse aut p expiecha:
qui didicissent utiqz qd bisfortunati. aut et utiqz dicit
soeche: **N**admodum tamen fortis eufortunatio esset.

Cuid igitur dubet accide. **A**ncor omitt m qd pribus l'
aliam deinceps talia multo
tient. no qd hos oportet. si
qle utiqz est utiqz tubos sp
loga iacere. **N**ec igitur no
st impetu in aia. **H**i qdem si sint in una pte logioes qd in
a rotunditate. **H**i aut ab appa
titu. Et pili ipsi st natura pmitate ut iaceat logy. si dñi
qdem; **E**t qd pmitia de
lectabil et appetib. **S**ed qd
ad bonu: tendet. **H**i itaqz
qd si bñ natu: **N**admodum
indorn no sicut qd oportet
si bñ natu: si et su roe dpcu
fanur sdm qd na apta mata
est et qd pmitia et hoc et
tue et sicut oportet et qd
isti indigit. **E**t si qd pmitia
qd pmitia exentes et sine roe:
quodmodi et bñ erit no do
ciles exentes. Tales aut bñ
fortunatus qd facti roe dnu
gut et pluribus: **S**ed igitur

circa quos ipse est bona fortuna.
L.. tales imperficiunt qd nraas
agat sdm tales imperficiunt qd p
age no sdm tales imperficiunt. sicut
loga iacere. **N**ec igitur no
corporis cubitus risputa regilli
st impetu in aia. **H**i qdem si sint in una pte logioes qd in
a rotunditate. **H**i aut ab appa
titu. Et pili ipsi st natura pmitate ut iaceat logy. si dñi
qdem; **E**t qd pmitia de
lectabil et appetib. **S**ed qd
induit mre: qd qd pmitia aliqui
no sdm illa pte iacere:

To impetu
Ancor vult qd pmitia qd nraas:
Sic si bñ fortunatus qd
natu: et su roe ut in plib
dirigit se: et bñ agit:
F. **T**o et sicut ex dina qua
bona fortuna de qd huc agit:
qd est qd dina ad illa qd posic
G. **A**ncor omitt qd bo
fortunata circa illos impetu:
no mrgnus st roles:
H.. satis negotiis in qd bñ for
tunatus male rotundus se ruder:
dirigit et assequitur bonu:

bis fortunati erunt utiqz effectu dicit eos fortunatos. **I**n
Autem in tripliciter dicuntur aliqui mala nominando quod se est
bona fortuna her quod enim boni et boni essent et talis dicit
opar ab impetu et per eligere boni fortunatis.

Tibi opari her aut non sed **C**ontra Quia si tales fecerit
continuerit. **E**cce in illis fuisse regi: non ita boni ambo fieri
in quibus rationasse videtur. **R**egi: **C**ontra aliqui non possunt
dirigunt: et bis fortunatae eis opari non non boni diriguntur:
se aumqz. **E**t iterum in his. **H**oc dicitur istos specie adiuvare:
si voluissent utiqz sicut ministrari fratribus auctoritate impetrari
supplicient bonum. **S**los quod a deo sit bona fortuna:
igit benevolentiae agere. **M**in. sp. i. impetrari. **D**ompice:
nam diligite. Impetrari enim. **M**in. i. sedm bona qfiscetaria appetit
et appetit exinde eorum que sunt a roendo.

Fatiorum autem tripli sunt fortuna: **E**t eos quod a ab hoc. quod ab ipsius p. q. r. q. r. q. r. q. r. r. r.
rationatio non visa recta. **I**n namqz gaudiia est fortuna
esse fortuna aut ipsius in q. illa p. tolli gratia qfiscetaria
exinde gaudiia ipsa recta exinde fortuna aut non p. tolli. non
saluauit. **S**ed est en. p. gaudi. huius. **S**ed aliud p. qfiscetaria
piscetaria rocinata est: vestrum delectat comedere: et si nam
sic et infatinate egit. **C**ongaudia sunt corrupti:
In alio utiqz quo est bona fortuna: **D**icit enim esse fortuna: q.
fortuna sedm eiusdem apparet causa ignoraz:
tum et coupius. **D**ico si hic bo. s. .. non ostendit q. non est causa
fortuna dicit. et ubi eadem aut effectu fortunata. **H**ab
plures bona fortuna. **O**mni. p. sp. agit: **C**ontra
aut videlicet pter dem sciz. v. omni. q. fortuna non est
et rocinatione recte huius. omni. q. videlicet esse causa:
tunata a gentes quosdam manifesta q. altea utiqz aliqua
est causa bone fortunae. **C**alla autem utiqz bona fortuna

est autem quod geriuit quod oportuit; et quod oportuit, non
ratio quae humana non videt huius causa est sed enim utique
oportet hoc. Neque natura est geriuta: sed corruptus ab
aliquo. **D**isfortunate bona igitur ageretur indeutus quod fortuna
eorum que per rorem causata, horum autem per rorem propter frumentum enim
et per unum alium alter videtur per hoc. Itaque iste quod sermo
non ostendit quod nam fortunatae agrariae si est quod non oportet
fortunatae ageretur per fortunam diriguntur sed per naturam: neque
quod non sit fortunata causa nullus ostendit.

Hoc quod utique dubitat. a. In ostendit quod non est ipsorum
alium ut fortunata causa huius mundus habet et bona fortunata:
istius quod est occupata ab aliis. b. An fortunata est ab ipsius filiis?
et quod oportet. Et sic quod
omnium est: etenim eius quod est intelligentia habet causam
ligata et filialia. c. Non enim filii
ab aliis consiliis et animis consiliari
aretur: sed per suum quodammodo. Neque
intellexit intelligentes propter intelligentiam
ligata et hoc in infinito. d. Non
igitur eius quod est intelligentia intelligentiam
legeretur per se: in filiis et filiis
Quid igitur aliud quod fortunata bona fortunata est in rore: p. r. r.
Ita fortunata omnia sunt: aut est
aliquid per se quod non est aliud
ex ipso: aut ex tale fratre esse
tale per se. Quod autem
quod hore est quod motus per
in aera: palma (quodammodo
in toto) degredi et de illud
moneretur enim aliquod non omnia ad
nobis diuinum. **P**rospicere.

e. dicitur quod non expedit
ipsos filios: f. dicitur quod non expedit
dicitur quod non est ipsedicta
bonae fortune: g. In dicitur quod bona fortunata
excedat sapientiam et prudenter:
h. sapientia bene fortunata: i. sapientia:
bene fortunata: j. sapientia:
k. quod metacolis melius per
Ipsos. a. u. l. e. s. t. e. s. a.

aut p̄m no rō: si aliqd me p̄m nales p̄pet: lig. Quid igit̄ utq̄ erit. **L**im̄ dom̄ fuit q̄ sp̄p̄t̄es s̄t̄ meliq̄ et sc̄d̄ et intellectu, maḡ fortunati q̄ prudēt̄es. n̄ deḡ: v̄to em̄ collecta or̄ p̄ principiū p̄ q̄ diuina mone-
gānd̄. **L** Et p̄ hor q̄ oī dedit exēcib⁹ p̄ prudēt̄ia; q̄
dicēbatur beneficūnd̄. **m.** i. bona cūta q̄ alio.
Si vocat̄ q̄ ip̄et̄ faciat̄ dirigat̄ v̄t̄tes valēt̄ ad felicitatē er-
tur sū rōe
ex̄t̄es sine artiōe existentis **Z** Et bon̄ cūta:
q̄siliari no expedit ipsi: h̄n̄ em̄ p̄m tale q̄d meliq̄
intellectu et q̄silio. **Z** Qui aut̄ rōe; hor aut̄ no h̄nt̄:
n̄ diu nos infictos hor no possit̄: sine rōe em̄
existētes adip̄scit̄. **F** Et hor̄ prudēt̄ia et sapientia
velocē eē diuinitatia, et solōz no ea q̄ a rōe oportet
suscip̄re. **A**lu q̄d p̄ exp̄chā: hi aut̄ p̄ quietudinē m̄
q̄sidoando v̄ti. Oeo aut̄ p̄ se hoc et b̄n̄ uider et futurū
et p̄sens. Et q̄d perit̄ ratio: sic p̄ metacolia et recte
diuinitates. **L** Videntur em̄ p̄m amissa rōe valē maḡ
et q̄admodū tēr̄ memorat̄ maḡ: amissio q̄b̄ q̄ v̄
T sibilia v̄t̄iosia eē q̄d meorat̄. **M**alufsta itaq̄ qui due s̄t̄
sp̄s bone fortune. **B.** q̄d̄ diuina p̄ q̄d et uideat̄ b̄n̄ for-
tunati p̄ deū dr̄ige. **I**ste aut̄ eē q̄ s̄c̄m̄ ip̄et̄ directua:
Aliq̄ aut̄ q̄ p̄t̄ imp̄et̄: sū rōe aut̄ abe. **E** Et hec q̄d̄ q̄h̄
nua bona fortuna maḡ h̄s̄ aut̄ no q̄h̄nua bona for-
tuna maḡ: hec aut̄ no q̄h̄nua. Particulat̄ q̄d̄ igit̄ de
vnaq̄ v̄t̄te dutū est p̄. **C**um aut̄ segregare v̄t̄t̄
potentia ipsa et de v̄t̄te articulat̄ trādu ea q̄ ex h̄s̄
qua vocat̄ halotia gachiam: **C**onclūs̄: **C**onclūs̄:
Conclūs̄ liber eiqd̄ de Intelligentia: